

(3)

שלח לך, לדעתך³, אני איני מצوها
לך, אם תרצה שלח, לפ"י שבאו ישראל ואמרו: גשלהנה אונסיהם
לפנינו (דברים א כב) כמה שנאמר: ותקרבון אליו כלכם וגורו
(שם), ומשה נמלך בשכינה, אמר: אני אמרתי להם שהיא
טוביה, שנאמר: עלה אתם מעני מצרים וגורו (שמות ג יז),
חויהם שאני נתן להם מקום לטעות בדברי מרגלים למען לא
ירשווה.

וְנִדְבַּר יָדָה אֶל-מִשֵּׁה לֵאמֹר: שְׁלַח-לְךָ אֶנְשִׂים וְנִתְּרוּ אֶת-אֶרֶץ
כִּבְנֵן אֲשֶׁר-אָגִי בְּנֵינוֹ לְבָנִי יִשְׂרָאֵל אֲישׁ אָחָד אֲישׁ אָחָד לְמִסְתָּה אֶבְכָּרִי
פְּשָׁלֹוח כָּל גְּשֻׁא בְּנָם: וְנִשְׁלַח אֶתְمָשָׁה מִפְּנֵיךְ פָּגָן עַל-עַד
וְהַגָּה גָּלֵם אֶנְשִׂים רַאשִׁי גְּבוּרִי שְׂרָאֵל הַקְּהָה: וְנִשְׁלַח אֶתְמָשָׁה
לְתִור אֶת-אֶרֶץ כִּבְנֵן וְנִמְּאַר אֶל-לָבָם עַלְיוֹ הַבָּגְבָּב וְעַלְיוֹם אֶת-הַקָּרֶר:
וְרִאֵיתָם אֶת-הָאָרֶץ מִהִזְּהָא וְאֶת-הַעַטְמָה מִשְׁעַב עַלְיהָ הַחֲקָקָה הַוָּא
הַרְאֵה תְּמַעַט הַוָּא אֶת-יְרֵב: מִמֶּה הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הַוָּא יַשְׁבֵּב בְּהָעֲטָה
הַוָּא אַסְמְרָאָה וּמָה הַעֲלִים אֲשֶׁר-הַוָּא יַשְׁבֵּב בְּלָבָה סְבִבְקָחָנִים אֲםָ
בְּמַבְּאָרִים: וּמָה הָאָרֶץ כְּשֶׁמֶה הַוָּא אַסְמְרָאָה בְּרִישָׁה עַצְּמָאָן
וְהַתְּמַקְּמָס וְלַקְּחָמָס מִפְּרִי הָאָרֶץ וְלַקְּלָמָס יְמִינְבָּרְעִים יוֹם: כ
וַיַּשְׁבַּו מִתְּרֵר הָאָרֶן בְּצַדְקָתָן אֶתְמָצָא אַרְבָּעִים יוֹם: כ

(כג) וויטב בעני הדר, בעניין' ולא בעני המקים. ואם בעני משה היה טוב, ומה אמרה בתוכחות, משל לאדם שאומר לאחboro: מכור לוי חמוץ זה, אמר לו: הן. גותנו אתה לי לנסือน, אמר לו: הן. בהרים ובגביעות, אמר לו: הן. כיין שראה שאן מעכבר כלום אמר הולוקח בלבבו: בטוח הוא זה שלא יצא בו מום, מיד אמר לו: טול מעותיך איני מנסהו. מעתה: אף אני הודיתי לדברים שמא תחוור בהם כשתראר שאני מעכבר, ודאותם לא חזותם בהם. ואכח מכם, מן² הברורים שככם, מן² ההמסולחים שככם. שנים עשר אנשים איש אחד לשבעת, מגיד² שלא היה שבט לוי עמהם.

וילכו וניבאו אל-משה ואל-אַפָּרָן וְאֶל-קָלָעַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-
מִדְבָּר פָּאָן קְנַתָּה וַיַּשְׁבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת כָּל-הַעֲדָה וְיִרְאֹתָם
אֶת-פִּרְיוֹן הָאָרֶץ: וְנוֹסְפָּרִילוֹ וְאֶקְמֹר בְּאָנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלִיחָתָנוּ
כִּי גַּם נִכְתַּב חַלְבָּן וְדַקְשָׁה קָרָא וְהַיְּפִירָה: אֲפָס קִיְּצָוָן הַלְּטָבָה בָּאָרֶץ
כִּי וְהַעֲרִים בְּאֶרְזָות קְדֻלָּה קָאָד וְגַמְזּוֹלָנִי הַצְּקָק דָּרָאנוּ שָׁם: עַמְלָק
וַיִּשְׁבַּב בָּאָרֶץ הַגְּבָבָן כְּחַמְתִּי וְקִרְבּוּסִי וְהַאֲמָרִי יוֹשֵׁב בְּלָרָה וְחַכְנָעָן יְשֵׁב
לְעַלְמָנִים וְעַלְמָנִים נְמָרְדוֹן: וְנָהָס קְלָבָה אֶת-הַעַם אֶל-מִשָּׁה וְאֶמְרָר עַלְהָ
לְאַגְּלָה וְנִרְשְׁנוּ אֶלְהָ קִיְּצָוָן נְמָלֵל לְהָה: וְהַאֲגָבָסִים אֲשֶׁר עַלְלוּ עַמוֹּ
לְבָא אַמְנוֹר לֹא יוּכָל לְצַלְחוֹת אֶל-הַעַם קִיְּצָוָן וְאֶל-מִשָּׁה: וַיַּזְלִיאוּ דְבַת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר פָּרָו אֶתְהָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַבְרָנוּ
בָּהּ לְתוֹר אֶתְהָ אָרֶץ אֲכָלָת יוֹשְׁבָתָה וְהַעַם אֲשֶׁר-זָרָינוּ
לְבָחֹזָה אַנְשָׁי מְדוֹת: וְשָׁם רְאִינוּ אֶת-הַגְּבָפְּלִים בְּנֵי צַצְקָן מִן-הַגְּבָפְּלִים
ד * וְבָנָקִי בְּעַינְתָּנוּ קְבָּבִים וּבָנָנִי בְּעַנְיִנִים: וּמְשָׁא אֶלְעָדָה וְיִתְנַזְּבָ
בָּא אֶת-קִילָּם וְיִכְלְוָה אֶלְעָמָם קְלִיחָה עַד-לְמָתָנוֹ בָּאָרֶץ אַפָּרָן
כָּל-גַּג יִשְׂרָאֵל וְאֶקְמֹר אֶלְעָמָם קְלִיחָה עַד-לְמָתָנוֹ בָּאָרֶץ אַפָּרָן
בָּא אֶםְדָּבָר תָּהָה לְוַיְהָנָנוּ וְלַמָּה הָנָה מִבְּאָרֶץ אַפָּרָן אֶל-הָאָרֶץ הָזֹאת
לְבָלְלָל בְּתַרְבָּה בְּשִׁינָּו וְטִפְנָה: הַגְּנִי לְבָוֹכְבָּו בְּלֹוֹא טָוב לְנָנוֹ שׁוֹבֵם מַאֲרָקָה:
וְהַיְּמָנוֹר אֲישׁ אֶל-אַחֲרֵי נִתְגָּהָה רַאשׁ וְשֻׁוְבָה מִאֲגָהָה: וְנִיפְלָל מִשָּׁה וְאַחֲרָן
וְעַל-פְּנִיהם לְפָרֵי כְּלִיקָּתָל אֶתְתָּבָגָן וְיִשְׂרָאֵל: וְיִהְשָׁעֵב בְּרוּנָן וְכָלָבָ
וְזְוּיְקָה פְּנוֹתָפְרִים אֶת-הָאָרֶץ חֲרָשִׁי בְּגִידִים: וְאֶקְמֹר אֶל-כָּל-
עַמְתָּה בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתְהָ טֻבָּה
וְהָאָרָא בָּאָדָמָה:

מִקְנֵשׁ בָּרֶגֶל לְאָמֵר עַלְוֹ וַרְשֹׁו אֲתִי הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְכֶם וְתָמֵד
אֲתִ-פִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא תָמִנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּלִלוֹ.

ויזא אָנוּ הַמְצָחָה וְאָמֵר הַבְּטִינָה הַשְׁלִמָה וְסִפְרַת הַכּוֹכְבִים אָם
תוֹכֶל לְסִפְרַת אַמְתָה וְאַפְרַת לוֹ כֵּה יְגַע וְרַגְעָה וְלֹאָמַן בִּיהְיוֹת נַחֲשָׁבָה
לוֹ אָדָה: וְאָמֵר אַלְיוֹ אָנָי וְהִנֵּה אָשָׁר הַזָּאָתִיכָּן מְאוֹר בְּשִׁירִים
לְסִתְתָּה לְהַאתְדָּרֶץ הַזָּאת לְרַשְׁתָה:

וניצא אנו הוחזק ואמך הקטינא ששלמה וסיטר לכוּבִים אֲםַרְתָּךְ לְסֶפֶר אֶתְכֶם וְאֶמְרָר לוֹ כֵּה יְהֻנָּה וְרָאָן: וְשָׁאָלָה בִּיהֻנָּה וְיִחְשְׁבָה
לוֹ אֲדָקָה: וַיַּאֲפַר אֶלְיוֹן עַל יְהֻנָּה אֲשֶׁר הַזָּאָתָלָנְךָ מְאֹור בְּשָׁלִיךְ
לִקְתָּה? ג. אַתְּ הַאֲרַצְךָ הַזָּאת לְרַשְׁתָּה:

צדקה, הקדוש ברוך הוא חשבה לאברם לזכות ולצדקה על גואמנה שהاميון בו.

ברצינו קי המריה ושבתיה בתוקה בא מותה; וכלו נום רחים ט
אליהו ברים מהו ומי ל' לאם ושבתיה בתוקה נודע ביריה
אבות שלתני אליך; ומול יהוה אתיודה חילו על ארץ הארץ
ובבחור צד בירושלם;

ונַעֲפָע מְחוּרֵב וְלֹא־לְהִתְפַּדְּרֵב הַגָּדוֹל
וְהַגָּנוּרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיַּתְּמָה גַּדְּה כַּרְמָלִי בְּאַשְׁר צָוָה יְהוָה
כִּי אַלְקִיבָן אַתָּנִי וּבַאֲעֵד גַּדְּשָׁ בְּרָאָצָה: נַאֲמֵר אֶלְכָם בְּאַתְּמָה עַד־הַדָּר
בְּאַתְּמָלִי אֲשֶׁר־יְהוָה אַלְקִיבָן מִתְּנָהָר: רָאָה בָּנָה וְיָהָה אֱלֹהִים לְקַבְּרָה
בְּאַתְּמָה אֲתִיהָאָרֶץ עַלְהָה לְשָׁ פְּאַשְׁלָרְדָרְבָּרְהָאַלְקִיבָן לְהַלְּתִירָא
בְּאַתְּמָה וְתַקְרְבוּן אַלְכִּי בְּלַכְּטָם וְתַאֲמְרוּ בְּשַׁלְּתָה אַנְשִׁים לְקַבְּרָה
וְחַפְּרוּוּלָבָן אֲתִיהָאָרֶץ וְשַׁבְּבוּ אַבְּנָוּ דָּבָר אֲתִיהָדָרָה אֲשֶׁר גַּעַלְתָּ
כִּי בָּה וְאַתָּה גַּעַלְתָּם אֲשֶׁר גַּבְּאָנְלָן: נַיְעַבְּכַשְׂעִין תַּזְבְּרֵר וְאַחַת פְּסָמֵם
כִּי שְׁבִים עַשְׂרֵן אֶגְלִים אֲרִישׁ אַחֲד לְשָׁבָט: נַיְפְּנָנוּ וְנַעֲלָלוּ קְרָרָה וְבָאָעֵד
בְּגַלְל אַשְׁכָּל וְגַרְגָּל אַתָּה: נַיְקְהָוּ בְּגַדְמָם מְפָרֵקְהָאָרֶץ וְיַרְדֵּוּ אַלְיָנוּ
וְשַׁלְּבוּ אַתָּה דָּבָר וְיַאֲרֹהֵר טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אַלְקִיבָן מִתְּנָהָר:
כִּי כִּי וְלֹא אַבְּיִתְּמָם לְעַלְתָּה וְפִמְרוֹר אַתְּיִי יְהוָה אַלְקִיבָּקָם: וּפְרָגְנוּ בְּאַהֲלִיקָט
וְתַאֲמָלָה בְּשִׁנְאָתָה יְהוָה אַמְּבָנָה הַזְּאִיאָנִי מִפְּאַרְצָה מְאָרִים לְמַתָּא אַתָּנִי בְּנֵיד
בְּהַלְּאָמָרְלָה לְהַשְּׁמִיקָנָה: אַגְּהָה אַגְּחָנָה עַלְמָם אַתָּנִי נַהֲלָסָה אַתָּה לְבָנָנוּ
לְאַמְּרָה עַם גַּדְולָה וְרַטְמָלָנוּ עַרְים בְּדָלָת וּבְצֻוֹת בְּשַׁמְּנִים וּגְסִימִים
כִּי אַבְּגָדִים רְאִינָה שָׁם: וְאַפְּרֵר אֶלְכָם לְאַמְּצָרָצָן וּלְאַתְּיִרְאָן בְּקָם: יְהוָה
אַלְקִיבָּקָם הַחֲלָה לְפָנָלָם הוּא זְלָתָם לְכָם קָמָל אֲשֶׁר עַזְבָּה אַחֲכָם
בְּמְאָרִים לְצִוְיָנָם: וּבְמַדְבָּר אֲשֶׁר רְאִיתָּה זְלָתָם בְּאַשְׁאָלָה יְהוָה אַלְלָה־
בְּאַשְׁר בְּצָא־אָשָׁש אַתְּבָנָה בְּכַל־תִּדְרָה אֲשֶׁר הַלְּכָלָם עַד־בָּאָכָם
עַד־הַמְּקוֹם תְּהָה: וּבְצָבָר תְּהָה אַיְכָם מַאֲמִינָם בְּיְהוָה אַלְלָה־
הַחֲלָק לְפָנִיכָם בְּלַרְךָ לְחוּר לְכָם מַקְוּם לְתַבְּנָחָם בְּאָשׁוּלָה
לְרַאֲתָם בְּדָרָה אֲשֶׁר תַּלְכִּיבָה וְצָעָן יוֹסֵם:

۱۰۲۳ میلادی

(כד) אמר החבר

ישראל לא נגורה בכנסתי-ישראל, שמרה אמונה לה וחיכתה לנואלים כל הימים. הדעת נותנת איפוא, שבשעה שניתנה האפשרות לכנסת הארץ, ישראל לשוב לארצها, שמנעה את אוצרותיה מזעם ושרמה אותן בשביבינו, היו היוזים החזרדים צרייכים להזדרו לזרבמצוח גודול וחובה כזו ולקפוץ בשמחה והתלהבות אל תוקתו של עבורת הקדוש — בכינון ויישוב הארץ. אולם, לצערנו, לא נהנו ככה. כשהושוממה", שציפתה לנו בכלירענינים. עידן ועידנים, הזמינים, אשר שמר עאותנו לבוא ולגאול אותה משימונוה, וכשהודו, שמי יצמיח ברה השממה כמעט אלף ותשעים מאות שנה, וגער כי עצ לא יצמיח בעינות לא יפרו את אדמתה, דפק בפתח הרעה, לא מירה הרעה — אנו היוזים הדתיים — לרדת ממשכבה לפתחות לוזדה. אילו היו לנו בארץ ישראל ישובים צפופים לאורך כל הארץ, מאילת עד דן, היה מעכנו שונה לנמרי.

נודה על האמת בפומבי ונגיל-לב: קובלים אנו על מנהיגים ידועים בישראל בשל יחסם לערכיהם ושמירתה. הטענות צודקות חן, שהן האשות רציניות נגד מהנינה החילונית של ארץישראל. ברם, האם רק הם אשימים, ואחננו נקיים וטהוריים ככל אכילה שררת ? הנחה זאת אין לה כל יסוד ! יכולם היינון להרחב את השפעתנו על עיצוב דמותנו הרותנית של היישוב, אילו מיחנו להתעורר מתנו וולדת לפתח את הדלת לדוד הדופק.

כג וקִרְמַתְבָּאָרָא אֶלְ-הַאֲלֵין גַּעֲטָמָט בְּלַעַז מַאֲכָל
כד פְּרִזְוֹ פְּלִשְׁ סְנָתְזָה ?כְּסָמְצָלִים לֹא נָאַכְלָה
כה בְּלַפְרָזְוּ קְדֻשָּׁתְלִיּוֹלִיטָם לְחִיהָה : יְשָׂרָה נָעַמְתָּ
כו להוֹסֵף לְכָם חַבּוֹאוֹתָנוּ אֲנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

AB/22-1985

וכי תבואו אל האגד' ונתעטם. ר"י
בר סימון פ"ח אחרי א"י אלקיים תלכני
(דברים ג, ה). וכי אפשר לב"ז להלוך אחר
הקב"ה וכורו וכבו חרבקון (שם). וכי אפשר לב"ז
עלולות לשמיים להדבק בשכינה: וכורו.. אלא
מחחלת בריותו של עולם לא מתחשק הקב"ה אלא
במטע תחלה. הה"ד (בראשית ב, ח) ויתע' ה'
אלקיים גן בעדן: אף אתם שנוכנין לארץ לא
תתעסקו אלא במטע תחילה הה"ד כי תבואו אל
ארץ נתעטם.

Digitized by srujanika@gmail.com

1000 [m]

¹⁶ ס"י ג' דבtrib וזו אמונה עתיך וחוץ ישיבות חכמת ורעת וגנ' אמונה זה סוד ורעים עתיך זה סדר מועד חסן וזה הסוד נשים ישיבות והסדר נזקין חכמת והסדר קדושים ורעת זה סדר טהרות ואפ"ה יראת ה' היא הארץ

ב' כ' בלה אלה בא חבקוק והעמידן על ארת שנאמר יוציאק באמנותו היה מקעקק ד' בלה אלה בא חבקוק והעמידן על שחים שנאמר כה אמר ה' שמרו משפט ועשה צדקה בא עמו' והעמידן על ארת שנאמר כה אמר ה' לבית ישראל רדשוני וחוץ מתקיף לה רב נהמן בר יצחק אימת דרשוני בכל התורה.

www.yeshiva.org.il

16

1

אָכֹן, מִזְאַת מִקּוּם תְּרִפְמֵי, מַלְעָג כַּפְרָר! בַּי אֲקָמָם חַסְפָּא זֶה הָאָשָׁר
בְּגִלְלָו לֹא תַּקְבִּים הַיְעָד אֲשֶׁר יָעַד הַאֲלֹוֹת לְבִנְתֵּי הַשְׂעִיר: "צְרִי וְשַׁקְתִּי,
בְּתֵ אַיּוֹן בַּי נָעַי בָּא וְשַׁבְנִי קְהוֹבָה - נָעַם הַיְיָ". כִּי, נָעַנוּ הַאֲלֹוֹת
עַגְמָל לְחִזְבֵּל עַלְיָהָם כְּבָרָא שָׂוֹנָה, אֲלֹוֹגָעַנְבָּל מַלְעָמָה וְשָׁבָו לְאָרֶץ
שָׁרָאַל בְּגִנְשָׁלָשָׁלָשָׁתָה, אֲכָל רַק קְפָקְחָתָם גַּעַשׂ - וְרַבָּם, וְתַּחַזְקָוּבִּים שְׁבָקָם,
גַּשְׁאָרוּ בְּקָבָל, מַסְכִּים לְגַלוֹת וְלְשַׁעֲבָד, וְגַלְבָּד שְׁלָאָן פְּרִדוֹקְפְּשָׁבָנוֹתָם
וְמַעֲסִיקִים. וְסַבְּכוּ בַּי עַל זֶה רַמְוֹ שְׁלָמָה בְּאַמְרוֹן: "אָנָי יָשָׁה וְלֹבִי עַר" -
כְּבָהָא אַת נִיְּלָוָתָה בְּשָׁם «שָׁנָה» וְאַתְּ הַתְּמִדָּת הַגְּבוּזָה בְּגַרְכָּם בְּשָׁם «לְבָ
עַר»; וְבְאַמְרוֹן: "קוֹל דּוֹדִי דּוֹדִק" בְּנָן לְקָרְיאָה אֲשֶׁר יָקְרָאָם הַאֲלֹוֹת
לְשָׁובָל לְאָרֶץ; תְּפִלִּים "שְׁלָאָשִׁי גַּמְלָא טָל" תְּנַבְּנֵי לְשִׁכְינָה" הַיּוֹצָאת
מַכְאַל קוֹרָת מְאַקְדָּשׁ; "פְּשַׁקְפִּי אַתְּ בְּגַנְתִּי" - מַוְרָה עַל קְהֻעָאלָם
לְהַשְׁמָעָל לְקָרְיאָה וְלְשָׁובָל לְאָרֶץ יִשְׁרָאֵל; "דּוֹדִי שְׁלָחֵד יְדוֹ מַן הַחוֹר" -
גַּרְמָיו לְעַזְרָא, הַפּוֹצָר בְּקָם, וְלַבְּחַמְנָה וְלַבְּגִיאָם הַאֲתָרָונִים. סְוִי ذָבָר,
לְרַק תְּלָק מַן קַעַם גַּעַשׂ, וְלֹא בְּלָבְשָׁלָם, - וְלֹא בְּנַעֲמָל מַלְלָם הַאֲלֹוֹת כְּמַחְשָׁבָת
לְלָבָם, גַּתְקִינוּבָם הַסְּבָטָחוֹת הַאֲלֹוֹתִיות רַק בְּמִדָּה מַאֲמָצָת, בְּסִי מַעֲוָות
לְתַּחַתְעַרְוָוָתָם. כִּי קָעַנוּ הַאֲלֹוֹתִי אֲנוֹ חָל עַל אֲדָם כִּי אִם לְפִי הַכְּנַת
הַתְּהָדָם - אִם קָעַט קָעַט וְאִם הַרְבָּה הַרְבָּת. אָף אָנוּ הַיָּיָן מַזְכִּים
לְהַתְּקִרְבָּה אֶל אַלְפִי אַבּוֹתִינוּ בְּלָבְבָשָׁלָם, כִּי אָנוּ הָהָה הָאִיתִי מַוְשִׁיעָנָ
בְּאֲשֶׁר הוֹשִׁיעָ אֶת אַבּוֹתֵינוּ בְּמַצְרָמִים, - עַכְשָׁו שָׁאַיִן תְּדַבֵּר בְּנָן, אֵין תְּדַבְּרִים
שָׁאַנְיָא אֲוֹרָם בְּתִפְלוּוּתָן: «הַשְׁתַּחַוו לְתַר קְרָשָׁו», וְהַשְׁתַּחַוו לְתַדְלָם
דְּגַלְוִיִּי, רַתְמַתְנִיד שְׁכִיבָתוֹ לְאַיּוֹן, וּבְזַמָּה, כִּי אִם קְדָבָור הַתְּפִבִּ
יַּקְאַפְצָוֹת תְּנִרְיָה, כִּי בְּלָא פְּנִיתָה לְבָב אָנוּ אֲוֹרָם דָּבָרִים אֲלָה אוֹ
דְּזַמְּקָם, - בְּאֲשֶׁר הַגְּזִירָה בְּצִדְקָה, שֶׁר הַכְּבָנָרִים. "

۱۰۹ "سید

לזרודו! אל-תתחר במרקעים אל-תקנָא בצעדי עולה: »לו
כי' ג'חצ'יר מהריה ימליל ויגנָךך נְשָׁא יבּוֹן: בטח ביזהו ועשה בז
טוב שְׂכִינַאָרֶץ ירעָה אַמִּגָּה: והתענג על-יזהו ווּפְנוּלֵר משלالت ד
לְגָד: גַּוְלֵל עַל-יְמִינָה דְּרַכָּה יְבַטַּח עַל-זָהָר וְתָאַבְשָׁה: הוּא צָבָא אֲזֹר הֵו
אַדְבָּד וְאַשְׁפָּךְ קָאָהָרִים: דָּוָם לִימָעָה וְהַתְּחַלֵּל לוּ אַל-תִּתְחַר,
בְּמַצְלָה דְּרַכְיוֹ בְּאַשְׁעָה מְזֻמּוֹת: הַרְחֵב מְאָר וְצַבְבָּמָה אַל-חַקָּר «
אַדְלָקְבָּץ: קִידְרָעִים יְגַרְתָּן וְקַנְיָהָה תְּבַחַת יְרָשִׁיָּאָרֶץ: זְנוּד טַי
מְעֵט וְלִין רְשֵׁע וְהַתְּבִונָה עַל-מְקוּמוֹ וְאַגְּגָה: וְעַגְּגָם יְרָשִׁיָּאָרֶץ
הַתְּעַנְגָּה עַל-רַבְבָּשָׁו:

אָנָי שְׁנָה וּלְבִי עַר קוֹל, דָוִדִי דָוֶפֶק פָּחָחִילִי
אָחָת רְעֵנָתִי יְגַנֵּתִי מְפַתִּיחַ שְׁרָאָשִׁי בְּמַלְאָאָטֶל קְנַצָּותִי רְפִיסִי
לְלִילָה: פְּשָׁלָטִית אֲתָה קָאנָה אַיְכָה אַלְבָשָׂה רַחֲצָתִי אֲתָה רְגָלִי אַיְכָה
אַטְגָּנָקָם: דָוִדִי שְׁלָחַ נְדוֹן קְזַחְתָּר יְבִיצַי הַמַּעֲלִיאוּ קְמַפִּי אָנִי לְפָתָח
לְדוֹדִי גְּנָזִירִים וְאַבְגָּעָלִי כּוֹר עַבְרָעַל בְּכֹפָתִים הַמְּנֻשָּׂלִים:
פָּתְחָתִי אָנִי לְדוֹדִי וּלְדָוִדִי חַפֵּק עַבְרָנְדִשִּׁי יְזָאתָה בְּדָבָרְוָה בְּקַשְׁלָה
וּלְאָמָאָלָה יְהוָה קְרָאָתָיו וְלֹא עֲנָגִי: כְּזָאתִי הַשְּׁמָרִים הַסְּבָכִים בָּעֵיר
הַבָּרוּכוֹת הַאֲנוֹנוֹת וְאַתָּה בְּרָכָתָךְ תְּמִימָנוֹת: ۱۷

“*As you like it*” (1.1.111-112) — *“I am a man who loves his wife”*

16

1